

Arrest

nr. 302 210 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 12 februari 2022 België binnen met een paspoort en verzoeken op 21 februari 2022 om internationale bescherming. Op 30 augustus 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 31 augustus 2023 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U bent geboren op (...) 1992 te San Salvador. U hebt uw middelbare school afgerond en studeerde vervolgens anderhalf jaar aan de universiteit, maar stopte met uw studies in 2013. U bent sinds 2015 gehuwd met N. P. F. R. (...), samen hebben jullie twee kinderen, S. M. R. F. (...) en W. A. R. F. (...). U woonde met uw echtgenote in Ciudad Merliot en werkte sinds eind 2019 als Uberchauffeur.

Uw schoonmoeder, Y. S. V. J. D. F. (...), verliet El Salvador met uw schoonzussen L. R. (...) en S. D. (...) en uw dochter. Ze dienden een verzoek om internationale bescherming in België, dat in 2021 afgewezen werd.

In januari 2021 verhuisden jullie naar Lourdes. In Lourdes merkten de bendeleden van bende 18 dat u niet van de zone was. Daarom bedreigden ze u in september 2021. Ze zeiden u dat u er niet meer welkom was en u vandaar moest vertrekken. Hierop verhuisden jullie terug naar Ciudad Merliot, Santa Tecla. In december 2021 benaderden de bende MS13 u voor een gunst om enkele reizen voor hen te doen maar u weigerde. In januari 2022 benaderden de bendeleden van de MS13 u een tweede keer, in de parking van Jardines del Volcan. Ze wilden u deze keer verplichten om reizen voor hen te doen. U weigerde echter opnieuw, waarop ze u bedreigden. U en uw echtgenote namen hierop de beslissing om het land te verlaten. Jullie verbleven de laatste vijftien dagen voor uw vertrek nog bij uw groot tante in Zaragoza.

U verliet El Salvador samen met uw echtgenote, zontje en schoonvader W. I. F. D. (...) op 9 februari 2022. Jullie vlogen via Costa Rica, Colombia en Spanje naar België, waar jullie aankwamen op 12 februari 2022. Jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in op 21 februari 2022.

Uw broer, K. A. R. P. (...), werd in kader van de noodtoestand opgepakt op 20 juli 2021. Omdat u zelf tatoeages hebt en littekens hebt op uw borst, vreest u dat u in geval van terugkeer naar El Salvador ook zal worden gearresteerd.

Voor uw dochter vreest u dat zij in El Salvador verkracht zal worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de paspoorten van u, uw echtgenote en uw zontje, de identiteitskaarten van u en uw echtgenote, uw reisinformatie, een foto van uw Uberprofiel, foto's van uw tatoeages, een tewerkstellingsbewijs van uw broer, en een beëdigde verklaring van uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw asielaanvraag bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit haalt.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij

georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Er kan er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die u kende met de bende 18 in Lourdes die u bedreigde omdat u niet van de zone was. U bent immers tegenstrijdig over uw adres. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in Lourdes woonde op het adres Nuevo Lourdes poniente, senda San Andres, casa 19 (CGVS, p. 7). Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u echter verklaard dat uw adres urbanizacion Nuevo Lourdes Colon, residencial poniente, senda Las Acacias, nummer 14 was (Verklaring DVZ, p. 6, punt 10). U werpt op dat het om dezelfde straat zou gaan en u zich vergist zou hebben van huisnummer (CGVS, p. 17). De uitleg dat dit om dezelfde straat kan gaan, is niet afdoende gezien u ook een ander huisnummer gaf. Evenmin is de uitleg dat u zich zou vergist hebt afdoende, gezien uw echtgenote bij DVZ nog een ander huisnummer gaf. Zij verklaarde bij DVZ immers dat jullie in Lourdes op het adres urbanizacion Nuevo Lourdes Colon, residencial Poniente, senda Las Acacias, nummer 10 woonde (Verklaring DVZ echtgenote, p. 6, punt 10). Deze tegenstrijdigheden doen al afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het is verder niet aannemelijk dat u uw ritten deed in Santa Tecla en San Salvador omdat daar dezelfde bende aanwezig was en u uw ritten deed in de zone van de MS13, voor het geval u zou gevraagd worden van waar u was en ze zo konden zien dat u van een zone afkomstig was waar zij actief waren (CGVS echtgenote, p. 9), maar gevraagd of het niet gevaarlijk was om van bende MS gebied naar bende 18 gebied te verhuizen u stelt dat u dacht dat het voor u niet gevaarlijk zou zijn (CGVS, p. 7). Dat u echter voor uw job hier wel rekening mee zou houden omdat dit gevaarlijk was, maar hier helemaal niet zou bij stilstaan bij uw verhuis, kan niet overtuigen en ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder leggen jullie geen coherente verklaringen af over de huur die jullie betaalden in Lourdes. U verklaart immers dat de huur 125 dollar bedroeg, met nog kosten van 30 dollar voor water en 60 dollar voor elektriciteit. Uw vriend, Oscar, die nog bij jullie woonde, zou u nog 25 dollar hebben betaald voor de elektriciteit en 15 dollar voor het water en betaalde 30 procent van de huur (CGVS, p. 7). Uw echtgenote verklaart echter dat de huur van het huis 150 dollar bedroeg, en dat jullie nog 15 dollar betaalden voor water en 30 dollar voor elektriciteit voor jullie alle drie samen (CGVS echtgenote, p. 8). Gezien jullie tegenstrijdig zijn over jullie adres in Lourdes en jullie geen coherente verklaringen afleggen over de kosten van jullie woonst, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u effectief in Lourdes bent gaan wonen, en kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan het incident met het bendelid van de 18 die merkte dat u niet van de zone was en wilde dat u zou vertrekken.

Wat betreft de problemen die u zou hebben gehad met de bende MS13 dient erop gewezen te worden dat u en uw echtgenote niet coherent zijn over deze problemen. Zo verklaart u dat toen u de eerste keer benaderd werd het bendelid tegen u zei dat u mensen moest vervoeren omdat ze soms van de ene kolonie naar de andere kolonie moest (CGVS, p. 18). Volgens uw echtgenote werd u echter specifiek gevraagd om ook nog drugs te vervoeren en zouden ze u niet alleen gevraagd hebben om mensen te vervoeren van de ene kolonie naar de andere kolonie, maar om naar Tutunichapa te gaan, een plaats waar ze drugs verkopen (CGVS echtgenote, p. 15-16). Deze tegenstrijdigheid ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de bende MS13.

Uw echtgenote stelt ook nog dat de bendeleden ook aan u vroegen of u een boodschapper was omdat u in Nuevo Lourdes had gewoond (CGVS echtgenote, p. 11, p. 15). U vermeldt hier zelf echter niets over, ondanks dat u gevraagd werd wat er juist gebeurde, waarom u werd aangesproken en of ze nog iets anders tegen u zeiden buiten de gunsten die ze vroegen (CGVS, p. 17-18). Uw echtgenote is bovendien tegenstrijdig over wanneer ze dat aan u vroegen. Tijdens de uiteenzetting van haar relaas, plaatst ze dit op het moment dat u de tweede keer werd benaderd door de bedelden van de MS 13 (CGVS echtgenote, p. 11). Nog eens gevraagd wanneer ze dat aan u vroegen, stelt ze het echter niet te weten. Gewezen op haar eerdere verklaringen, stelt ze dat ze denkt dat het de tweede keer is, maar ze het zich niet goed kan herinneren, en dat het iets is dat gebeurd is met u (CGVS echtgenote, p. 15). Dat u echter degene bent die de problemen heeft meegemaakt is geen afdoende excuus om dergelijke incoherenties uit te leggen, gezien ook jullie beiden door deze problemen het land hebben verlaten en er van jullie verwacht kan worden dat jullie hier ook over praten. Bovendien verklaarde uw echtgenote bij DVZ dat het bij de eerste benadering door de MS13 was dat de bendeleden u vroegen of u boodschapper was voor de andere bende (CGVS vragenlijst echtgenote, p. 2, punt 5). Al deze inconsistenties doen eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw echtgenote legt verder nog meer verklaringen af die tegenstrijdig zijn met haar eerdere verklaringen bij DVZ. Zo verklaarde uw echtgenote bij DVZ dat er slechts een week zat tussen de eerste en tweede bedreiging van de bende MS (CGVS vragenlijst echtgenote, p. 2, punt 5). Nu verklaart ze echter dat er drie weken of een maand zat tussen deze twee bedreigingen (CGVS echtgenote, p. 16). Uw echtgenote stelde bovendien bij DVZ dat u de eerste keer werd benaderd door twee bendeleden (CGVS vragenlijst echtgenote, p. 2, punt 5), terwijl ze tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat u maar benaderd werd door een persoon (CGVS echtgenote, p. 15). Dat jullie verklaringen over de bedreigingen van de bende MS13 incoherent zijn, en uw echtgenote bovendien verklaringen aflegt die tegenstrijdig zijn met haar verklaringen bij DVZ ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie relaas nog verder.

Verder bent u ook niet coherent over uw verblijfplaatsen. Gevraagd naar uw woonplaatsen, noemt u Santa Tecla, Lourdes in Ciudad Merliot en nogmaals Santa Tecla. Er wordt u expliciet gevraagd naar plaatsen waar u nog eventueel voor een korte periode heeft verbleven, waarbij uw eerst de vraag terugwerpt, vooraleer u kan zeggen dat u nog in Panama bent geweest. Er wordt nogmaals expliciet gevraagd of u nog op andere plaatsen hebt verbleven in El Salvador, maar opnieuw stelt u dat het slechts de plaatsen zijn die u hebt vermeldt. Erop gewezen dat het niet slechts op woonplaatsen gaat, maar ook om verblijfplaatsen, herhaalt u uw eerdere antwoord. Gevraagd naar de laatste plaats waar u hebt verbleven stelt u eerst nog eens dat Santa Tecla uw laatste verblijfplaats was, voor u toch ook nog kan zeggen dat u twee weken bij uw groot tante in Zaragoza zou hebben verbleven (CGVS, p. 4). Dat er u op vijf manieren moet worden gevraagd naar uw verblijfplaatsen in El Salvador, voor u zich blijkt te herinneren dat u ook nog in Zaragoza hebt verbleven, waar u beweert naar toe te zijn gegaan omwille van uw problemen (CGVS, p. 12), ondermijnt de geloofwaardigheid van de problemen die u zouden hebben genoopt naar daar te vertrekken opnieuw.

Uw geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door uw verklaringen bij DVZ. Er gevraagd naar waarom u voor België koos, liet u immers optekenen dat uw schoonmoeder en uw dochter al naar België zijn gekomen in februari 2020 en u eigenlijk gepland had om allemaal samen te reizen, maar dit economisch niet haalbaar was (verklaring DVZ, p. 11, punt 27). Ook uw echtgenote stelde bij DVZ van plan te zijn al vroeger te komen, maar dat dit niet lukte omwille van de pandemie (verklaring DVZ, p. 11, punt 27). Dat uit jullie verklaringen blijkt dat jullie eigenlijk al de intentie hadden om eerder te komen, voor dat jullie problemen plaatsvonden, plaatst de geloofwaardigheid ervan nog verder op losse schroeven.

Wat betreft de arrestatie van uw broer, K. A. R. P. (...), dient er op gewezen te worden dat u er ook niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij is gearresteerd. Zo blijkt uw moeder wel te spreken met een advocaat over de situatie van uw broer, maar blijkt u de naam van deze advocaat niet te kennen (CGVS, p. 9). Bovendien bent u niet coherent over het contact dat u had met een celgenoot van uw broer. U verklaart immers eerst niet gevraagd te hebben hoe deze celgenoot is vrijgekomen en u meer vragen stelde over uw broer. Het is echter weinig aannemelijk dat u hier niet naar zou polsen als uw broer al vastzat sinds juli 2022 en hij niet werd vrijgelaten. Hierop gewezen, blijkt u plots wel te weten dat ze hem hebben vrijgelaten omdat ze geen bewijs tegen hem hadden (CGVS, p. 8, p. 14). Dat u hier geen coherente verklaringen over weet af te leggen, haalt ook de geloofwaardigheid van uw verklaring over de situatie van uw broer onderuit. Verder moet er op worden gewezen dat het enige dat u kan neerleggen over de arrestatie van uw broer, een beëdigde verklaringen van uw moeder is, die niet kan dienen als bewijs gezien dit slechts verklaringen van uw moeder zijn en zij bezwaarlijk kan dienen als objectieve bron. Het

tewerkstellingsbewijs van uw broer heeft verder enkel betrekking op zijn job en niet op zijn vermeende arrestatie.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Waar u zelf ook nog een vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS, p. 9, p. 12) moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Zoals hierboven reeds gesteld slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat uw broer werd gearresteerd in kader van de noodtoestand. U verwijst verder nog naar uw tatoeages en littekens om uw vrees voor arrestatie in kader van de noodtoestand te staven. U stelt echter zelf dat dit artistieke tatoeages zijn (CGVS, p. 9). U verklaart eveneens dat u niets te maken heeft met bendes of familie had in bendes (CGVS, p. 7-8). U verklaarde bovendien bij DVZ nooit gearresteerd of veroordeeld te zijn geweest (CGVS vragenlijst, p. 1, punt 1-2). U en uw partner hadden ook allebei een job in El Salvador en konden er wonen in een huis van de familie van uw echtgenote (CGVS, p. 6, p. 10). U woonde bovendien in een andere zone als de zone waar uw broer woonde, die u omschrijft al conflictueus (CGVS, p. 8), terwijl u over uw eigen zone stelt dat er enkel de bende MS13 actief was (CGVS, p 6).

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voor de volledigheid dient er nog opgemerkt te worden dat uw dochter, S. M. (...), al voor jullie het land verliet, samen met uw schoonmoeder Y. S. V. J. D. F. (...). Het CGVS nam op 30 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen met bendeleden die uw schoonmoeder aanhaalde. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 25 februari 2022 in het arrest met nummer 269043. Dit arrest werd voor de volledigheid toegevoegd aan uw administratief dossier. U legt geen verklaringen af die hier een ander licht op werpen.

U stelt wel dat u vreest dat uw dochter in El Salvador verkracht zal worden. Deze vrees blijkt echter louter hypothetisch. U baseert deze vrees immers niet op enige concrete indicatie of gebeurtenis (CGVS, p. 19). Ook dit element kan dus niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Jullie paspoorten en identiteitskaarten hebben slechts betrekking op jullie identiteit, de foto's die u neerlegt kunnen slechts aantonen dat u tatoeages hebt van de namen van uw kinderen in het Arabisch, van een

Keltisch teken en tekst in het Engel, de reisinformatie die u neerlegt heeft slechts betrekking op jullie reis, en de foto van uw Uberprofiel kan slechts aantonen dat u werkt als Uberchauffeur. Deze elementen staan hier momenteel niet ter discussie.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Tot slot dient er nog opgemerkt te worden dat er ook ten aanzien van uw schoonvader W. I. F. D. (...) en uw echtgenote N. P. F. R. (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U bent geboren p (...) 1998 in San Salvador. U hebt uw middelbaar onderwijs afgerond. U bent sinds 19 juni 2015 gehuwd met W. J. R. P. (...). Samen hebben jullie twee kinderen, S. M. (...) en W. A. (...). U woonde met uw man in Ciudad Merliot, Santa Tecla. Sinds 2019 werkte u in het call centrum van vliegmaatschappij Avianca.

Uw moeder, Y. S. V. J. D. F. (...), verliet El Salvador met uw zussen L. R. (...) en S. D. (...) en uw dochter, nadat uw zussen bedreigingen hadden gekregen van de bende 18. Ze dienden een verzoek om internationale bescherming in België, dat in 2021 afgewezen werd.

In januari 2021 gingen u en uw echtgenoot in Nuevo Lourdes Poniente wonen. In september 2021 werd uw echtgenoot er echter bedreigd door de bende 18. Jullie besloten hierop terug te keren naar Santa Tecla. In december 2021 werd uw echtgenoot er benaderd door bendeleden van de MS13 die hem vroegen om ritten te doen. In januari 2022 werd uw echtgenoot nogmaals aangesproken door bendeleden van de MS13 die hem vroegen of hij een boodschapper was en hem ook een tweede keer vroegen om gunsten voor hen te doen. Uw echtgenoot weigerde echter, waarop ze hem bedreigden. Jullie verbleven de laatste vijftien dagen voor uw vertrek nog bij een groot tante van uw echtgenoot in Zaragoza.

U verliet El Salvador samen met uw echtgenoot, uw zontje en uw vader W. I. F. D. (...) op 9 februari 2022. Jullie vlogen via Costa Rica, Colombia en Spanje naar België waar jullie aankwamen op 12 februari 2022. Jullie dienden vervolgens een verzoek om internationale bescherming in op 21 februari 2022.

Uw schoonbroer werd op 20 juli opgepakt door de politie in kader van de noodtoestand. Omdat uw echtgenoot tatoeages heeft en littekens heeft op zijn borst, vreest u dat ook hij in geval van terugkeer gearresteerd zal worden. Voor uw dochter vreest u dat zij in El Salvador verkracht zal worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de paspoorten van u, uw echtgenoot en uw zoon neer, de identiteitskaarten van u en uw echtgenoot, reisinformatie, een foto van het Uberprofiel van uw echtgenoot, foto's van de tatoeages van uw echtgenoot, een tewerkstellingsbewijs van uw schoonbroer en een beëdigde verklaring van uw schoonmoeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw asielrelaas blijkt verder dat u uw verzoek baseert op de motieven ingeroepen door uw echtgenoot W. J. R. P. (...). Gezien er ten aanzien van uw echtgenoot een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofde niet worden gesteld dat u in uw land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw echtgenoot is gebaseerd op de volgende motieven:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens werpen zij een beoordelingsfout op.

Verzoekende partijen vangen de uiteenzetting van hun enig middel aan met het geven van een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissingen en een theoretische uiteenzetting over de principes voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Zij voeren het volgende aan met betrekking tot hun nood aan internationale bescherming:

“Recente rechtspraak van Uw Raad hebben de analyse van de situatie in El Salvador verfijnd, rekening houdende met de noodtoestand (zie onder ander arrest n° 290.296 van 15 juni 2023 en 291.598 van 6 juli 2023).

Deze verfijning houdt onder ander in dat er mogelijks een risico bestaat voor vervolging door de Salvadoraanse staat van familieleden of personen die dicht zijn van (vermeende) bendeleden. Dit wordt bevestigd in de expert opinie (stuk 5).

Dit werpt een ander licht op de vrees van verzoeker die voortvloeit uit de arrestatie van zijn broer in het kader van de noodtoestand.

Wat de geloofwaardigheid van deze arrestatie betreft proberen verzoekers nog steeds om documentaire bewijzen te verkrijgen van deze arrestaties. Zij voegen in stuk 3 het bewijs dat de vader van verzoeker nog steeds stappen onderneemt om meer informatie te hebben over de wherabouts van de broer van verzoeker.

Daarnaast moet er ook rekening worden gehouden met het feit dat verzoeker tatoeages heeft. Foto's van deze tatoeages worden gevoegd in stuk 4.

Wat de situatie van verzoeker betreft en het risico die voortvloeit uit zijn tatoeages beperkt de verwerende partij zich tot de stelling dat verzoeker hierdoor nooit problemen heeft gekend maar maakt zij geen enkele soort van toekomstgericht onderzoek rekening houdende met de actuele informatie in El Salvador. Hierdoor schendt zij haar samenwerkingsplicht.

Nochtans beschikt de verwerende partij over informatie die aantoont dat het uiterlijk, en in het bijzonder de aanwezigheid van tatoeages, degelijk een risico verhogende omstandigheid is.

Het is voor verzoekende partij een raadsel om welk motief deze informatie niet aan het administratief dossier werd gevoegd, aangezien deze bijzonder relevant is. Hierdoor moet de verzoekende partij deze informatie zelf voegen, in stuk 6. Er blijft hierdoor echter een twijfel bestaan over het feit of de verwerende partij wel loyaal samenwerkt aan het onderzoek van het risico op vervolging van de verzoekende partij en wel alle informatie meedeelt waarover zij baar beoordeling staaft.

Wat er ook van zij, blijkt uit stuk n° 6 dat de arrestaties willekeurig plaatsvinden op basis van onder ander het uiterlijk en de aanwezigheid van tatoeages.

(...)

Dit element toont dus wel degelijk aan dat verzoeker een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden niet alleen van de bende, maar ook van de Salvadoraanse autoriteiten en het misbruik dat zij maakt van haar prerogatieven in het kader van de noodtoestand, misbruik die leiden tot willekeurige arrestaties van jonge, mannelijke en getatoeëerde personen.

Om al deze redenen moeten verzoekers als vluchteling erkend worden.

Daarnaast volharden verzoekers ook in hun relaas, dat als geloofwaardig moet worden beschouwd;

In El Salvador wordt er minder gebruik gemaakt van het postadres en velen zijn de inwoners van het land die hun exact adres niet kennen.

Daarnaast is het niet omdat verzoekers al lang de intentie hebben in België te komen dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun relaas.

De tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers zijn niet van dien aard dat zij de hele geloofwaardigheid van hun relaas zou ondermijnen. In alle redelijkheid moet er worden besloten dat deze tegenstrijdigheid alle geloofwaardigheid ontnemt aan hun verklaringen.

Om al deze redenen moeten verzoekers als vluchteling erkend worden.”

Vervolgens stellen verzoekende partijen dat het feit dat men het slachtoffer is van de bendes en hun praktijken in de context van El Salvador een zwaarwichtig feit is dat een gegronde vrees met zich meebrengt en een reëel risico inhoudt op een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Verzoekende partijen betogen dat objectieve informatie bevestigt dat personen die reeds eerder individueel problemen met bendes ondervonden werkelijk een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden zoals afpersing, wanbehandelingen, belemmering van de persoonlijke vrijheid of zelfs moord, of moord van familieleden, en verwijzen hiertoe naar de “COI Focus van verwerende partij” en naar andere bronnen die deze informatie zouden bevestigen. Verzoekende partijen besluiten dat in het licht van deze informatie kan worden aangenomen dat zij een groot risico lopen om in geval van terugkeer door de bende vervolgd te zullen worden en achten het, rekening houdend met het bestaan van dit risico, absoluut geen optie om naar El Salvador terug te keren.

Verzoekende partijen betogen voorts dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming een toekomstgericht onderzoek vereist, daar bescherming niet alleen dient te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd. Zij verwijzen in dit verband naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en naar het *“Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”* van UNHCR van december 2011. Zij halen hierbij nog aan dat hetzelfde geldt voor het onderzoek naar het reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zij menen verder dat hoewel een risicoprofiel meestal niet voldoende is om te besluiten dat er een nood is aan internationale bescherming, dit profiel wel dient te worden betrokken in de risicobeoordeling en het cumulatief effect ervan. De commissaris-generaal kan volgens hen niet elk *“profiel-element”* onderzoeken en besluiten dat deze op zich niet volstaan om internationale bescherming toe te kennen, maar moet *“het cumulatief effect van alle persoonlijke omstandigheden”* ook in overweging nemen.

Zij wijzen erop dat de jonge leeftijd van hun zoon een bijkomend element is dat het risico verhoogt. Zij wijzen er ook op dat terugkeer naar El Salvador een complex gegeven is dat door verschillende factoren kan worden beïnvloed, waaronder het profiel van de verzoeker. Hoewel een individuele beoordeling imperatief blijft, is het erkennen van een bepaald risicoprofiel niet zonder invloed voor de beoordeling van het risico in geval van terugkeer, aldus verzoekende partijen, die menen dat hoe hoger het risicoprofiel is, hoe ruimer het voordeel van de twijfel toegepast moet worden. Dit geldt volgens hen zowel voor de geloofwaardigheid van het relaas, als voor de zwaarwichtigheid van de feiten en de waarschijnlijkheid van het risico in geval van een terugkeer.

Met verwijzing naar de COI Focus *“van de verwerende partij”* voegen verzoekende partijen verder toe dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden. Het bestaan van een verhoogd risico in geval van terugkeer blijkt volgens verzoekende partijen heel duidelijk uit de inhoud van het rapport *“Deported to Danger - United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse”* van Human Rights Watch van februari 2020, waarin er een monitoring werd gedaan van moorden en andere bedreigingen of aanvallen van personen na een verblijf in het buitenland.

Verzoekende partijen menen dat op basis van deze informatie dient te worden besloten dat zij verschillende kenmerken vertonen op basis waarvan zij als risicopersonen dienen te worden beschouwd in geval van terugkeer naar El Salvador. Zij besluiten op basis van *“het cumulatief effect van deze risicofactoren”* dat zij een risico op vervolging of op ernstige schade in geval van terugkeer voldoende aannemelijk hebben gemaakt.

Tot slot stellen verzoekende partijen dat zij worden gezien als iemand die een vorm van verzet pleegde tegen de bende *“als semi-autoriteit in haar plaats van herkomst”*. Zij verwijzen naar de artikelen 48/3, § 4, e), en 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Zij stellen verder dat uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren, maar dat zij wel degelijk de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit, naast de staat, functioneren, zodat zij zonder enige twijfel een actor bedoeld in artikel 48/5, § 1, b) of c), van de Vreemdelingenwet vormen. Een vorm van verzet tegen deze autoriteit vormt wel degelijk de uiting van een politieke overtuiging, met name het standpunt dat men de bendes niet in deze positie wil bestendigen, aldus verzoekende partijen, die menen dat de vervolging door de bende die zij vrezen wel degelijk een vervolging is *“die het vervolg is van een (politieke) verzetsdaad ten opzichte van de autoriteit van de bende”*. Zij stellen ook dat verzoeker vreest voor *“vervolging van de Salvadoraanse autoriteiten omwille van de (willekeurige) arrestatie van zijn broer en zijn eigen tatoeages”* en dat deze motieven *“kunnen worden gelinkt aan een toegeschreven politieke opinie, in die zin dat de autoriteiten verzoeker als een lid van een bende zouden beschouwen, wat een politieke opinie moet worden beschouwd”*. *“In de mate dat verzoeker ook vervolgd zou worden omwille van de arrestatie van zijn broer, moet er besloten worden dat dit risico gelinkt is aan het behoren tot de sociale groep van familieleden van (verdachte) bendeleden”*, zo stellen verzoekende partijen nog.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een bewijs dat de vader van verzoeker de broer van verzoeker opzoekt (stuk 3);
- foto's van de tatoeages van verzoeker (stuk 4);

- een “*Expert declaration*” van Lawrence M. Ladutke van 11 september 2022 (stuk 5);
- de COI Focus “*Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence*” van 31 maart 2023 (stuk 6).

2.2.2. Op 18 januari 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij (onder meer) refereert aan de COI Focus “*Salvador. Sécuritétaire citoyenne depuis l'état d'urgence*” van 21 december 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) zijn asielrelaas een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden bevat die de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas volledig onderuit haalt, omdat (ii) noch uit zijn verklaringen, noch uit de beschikbare informatie blijkt dat hij afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, omdat (iii) zijn vrees dat zijn dochter in El Salvador verkracht zal worden louter hypothetisch is, omdat (iv) de documenten die hij neerlegt deze vaststellingen niet kunnen veranderen, omdat (v) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald en omdat (vi) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat uit haar asielrelaas blijkt dat verzoekster haar verzoek baseert op de motieven ingeroepen door haar echtgenoot, verzoeker *in casu*, en dat gezien er ten aanzien van haar echtgenoot een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, er ook in haar hoofdte niet kan worden gesteld dat zij in haar land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder het Internationaal Verdrag

betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en dat zij aannemelijk heeft gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van bedreigingen door bendeleden. In september 2021 zouden zij in Lourdes, waarnaar zij dat jaar verhuisd waren, bedreigd zijn door leden van de bende 18. Hierop zouden zij terug in Ciudad Merliot, Santa Tecla, zijn gaan wonen. Daar zou verzoeker in december 2021 en in januari 2022 benaderd zijn door leden van de bende MS13 die wilden dat hij reizen voor hen deed. Omdat hij weigerde zouden ze hem bedreigd hebben. Op 9 februari 2022 zouden verzoekende partijen samen met hun zoon en de vader van verzoekster El Salvador verlaten hebben. Voorts verklaart verzoeker dat zijn broer op 20 juli 2021 in het kader van de noodtoestand werd opgepakt en dat hij vreest dat hij in geval van terugkeer naar El Salvador ook zal worden gearresteerd omdat hij tatoeages heeft en littekens heeft op zijn borst. Voor hun dochter vrezende verzoekende partijen dat zij in El Salvador verkracht zal worden.

In de bestreden beslissingen stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekende partijen er niet in geslaagd zijn om hun vrees voor vervolging aannemelijk te maken nu hun asielaas een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden bevat die de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas volledig onderuit haalt. Zij komt tot deze vaststelling op basis van de volgende overwegingen:

“Er kan er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die u kende met de bende 18 in Lourdes die u bedreigde omdat u niet van de zone was. U bent immers tegenstrijdig over uw adres. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in Lourdes woonde op het adres Nuevo Lourdes poniente, senda San Andres, casa 19 (CGVS, p. 7). Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u echter verklaard dat uw adres urbanizacion Nuevo Lourdes Colon, residencial poniente, senda Las Acacias, nummer 14 was (Verklaring DVZ, p. 6, punt 10). U werpt op dat het om dezelfde straat zou gaan en u zich vergist zou hebben van huisnummer (CGVS, p. 17). De uitleg dat dit om dezelfde straat kan gaan, is niet afdoende gezien u ook een ander huisnummer gaf. Evenmin is de uitleg dat u zich zou vergist hebt afdoende, gezien uw echtgenote bij DVZ nog een ander huisnummer gaf. Zij verklaarde bij DVZ immers dat jullie in Lourdes op het adres urbanizacion Nuevo Lourdes Colon, residencial Poniente, senda Las Acacias, nummer 10 woonde (Verklaring DVZ echtgenote, p. 6, punt 10). Deze tegenstrijdigheden doen al afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het is verder niet aannemelijk dat u uw ritten deed in Santa Tecla en San Salvador omdat daar dezelfde bende aanwezig was en u uw ritten deed in de zone van de MS13, voor het geval u zou gevraagd worden van waar u was en ze zo konden zien dat u van een zone afkomstig was waar zij actief waren (CGVS echtgenote, p. 9), maar gevraagd of het niet gevaarlijk was om van bende MS gebied naar bende 18 gebied te verhuizen u stelt dat u dacht dat het voor u niet gevaarlijk zou zijn (CGVS, p. 7). Dat u echter voor uw job hier wel rekening mee zou houden omdat dit gevaarlijk was, maar hier helemaal niet zou bij stilstaan bij uw verhuis, kan niet overtuigen en ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder leggen jullie geen coherente verklaringen af over de huur die jullie betaalden in Lourdes. U verklaart immers dat de huur 125 dollar bedroeg, met nog kosten van 30 dollar voor water en 60 dollar

voor elektriciteit. Uw vriend, Oscar, die nog bij jullie woonde, zou u nog 25 dollar hebben betaald voor de elektriciteit en 15 dollar voor het water en betaalde 30 procent van de huur (CGVS, p. 7). Uw echtgenote verklaart echter dat de huur van het huis 150 dollar bedroeg, en dat jullie nog 15 dollar betaalden voor water en 30 dollar voor elektriciteit voor jullie alle drie samen (CGVS echtgenote, p. 8). Gezien jullie tegenstrijdig zijn over jullie adres in Lourdes en jullie geen coherente verklaringen afleggen over de kosten van jullie woonst, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u effectief in Lourdes bent gaan wonen, en kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan het incident met het bendelid van de 18 die merkte dat u niet van de zone was en wilde dat u zou vertrekken.

Wat betreft de problemen die u zou hebben gehad met de bende MS13 dient erop gewezen te worden dat u en uw echtgenote niet coherent zijn over deze problemen. Zo verklaart u dat toen u de eerste keer benaderd werd het bendelid tegen u zei dat u mensen moest vervoeren omdat ze soms van de ene kolonie naar de andere kolonie moest (CGVS, p. 18). Volgens uw echtgenote werd u echter specifiek gevraagd om ook nog drugs te vervoeren en zouden ze u niet alleen gevraagd hebben om mensen te vervoeren van de ene kolonie naar de andere kolonie, maar om naar Tutunichapa te gaan, een plaats waar ze drugs verkopen (CGVS echtgenote, p. 15-16). Deze tegenstrijdigheid ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de bende MS13.

Uw echtgenote stelt ook nog dat de bendeleden ook aan u vroegen of u een boodschapper was omdat u in Nuevo Lourdes had gewoond (CGVS echtgenote, p. 11, p. 15). U vermeldt hier zelf echter niets over, ondanks dat u gevraagd werd wat er juist gebeurde, waarom u werd aangesproken en of ze nog iets anders tegen u zeiden buiten de gunsten die ze vroegen (CGVS, p. 17-18). Uw echtgenote is bovendien tegenstrijdig over wanneer ze dat aan u vroegen. Tijdens de uiteenzetting van haar relaas, plaatst ze dit op het moment dat u de tweede keer werd benaderd door de bendeleden van de MS 13 (CGVS echtgenote, p. 11). Nog eens gevraagd wanneer ze dat aan u vroegen, stelt ze het echter niet te weten. Gewezen op haar eerdere verklaringen, stelt ze dat ze denkt dat het de tweede keer is, maar ze het zich niet goed kan herinneren, en dat het iets is dat gebeurd is met u (CGVS echtgenote, p. 15). Dat u echter degene bent die de problemen heeft meegemaakt is geen afdoende excuus om dergelijke incoherenties uit te leggen, gezien ook jullie beiden door deze problemen het land hebben verlaten en er van jullie verwacht kan worden dat jullie hier ook over praten. Bovendien verklaarde uw echtgenote bij DVZ dat het bij de eerste benadering door de MS13 was dat de bendeleden u vroegen of u boodschapper was voor de andere bende (CGVS vragenlijst echtgenote, p. 2, punt 5). Al deze inconsistenties doen eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw echtgenote legt verder nog meer verklaringen af die tegenstrijdig zijn met haar eerdere verklaringen bij DVZ. Zo verklaarde uw echtgenote bij DVZ dat er slechts een week zat tussen de eerste en tweede bedreiging van de bende MS (CGVS vragenlijst echtgenote, p. 2, punt 5). Nu verklaart ze echter dat er drie weken of een maand zat tussen deze twee bedreigingen (CGVS echtgenote, p. 16). Uw echtgenote stelde bovendien bij DVZ dat u de eerste keer werd benaderd door twee bendeleden (CGVS vragenlijst echtgenote, p. 2, punt 5), terwijl ze tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat u maar benaderd werd door een persoon (CGVS echtgenote, p. 15). Dat jullie verklaringen over de bedreigingen van de bende MS13 incoherent zijn, en uw echtgenote bovendien verklaringen aflegt die tegenstrijdig zijn met haar verklaringen bij DVZ ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie relaas nog verder.

Verder bent u ook niet coherent over uw verblijfplaatsen. Gevraagd naar uw woonplaatsen, noemt u Santa Tecla, Lourdes in Ciudad Merliot en nogmaals Santa Tecla. Er wordt u expliciet gevraagd naar plaatsen waar u nog eventueel voor een korte periode heeft verbleven, waarbij uw eerst de vraag terugwerpt, vooraleer u kan zeggen dat u nog in Panama bent geweest. Er wordt nogmaals expliciet gevraagd of u nog op andere plaatsen hebt verbleven in El Salvador, maar opnieuw stelt u dat het slechts de plaatsen zijn die u hebt vermeldt. Erop gewezen dat het niet slechts op woonplaatsen gaat, maar ook om verblijfplaatsen, herhaalt u uw eerdere antwoord. Gevraagd naar de laatste plaats waar u hebt verbleven stelt u eerst nog eens dat Santa Tecla uw laatste verblijfplaats was, voor u toch ook nog kan zeggen dat u twee weken bij uw groot tante in Zaragoza zou hebben verbleven (CGVS, p. 4). Dat er u op vijf manieren moet worden gevraagd naar uw verblijfplaatsen in El Salvador, voor u zich blijkt te herinneren dat u ook nog in Zaragoza hebt verbleven, waar u beweert naar toe te zijn gegaan omwille van uw problemen (CGVS, p. 12), ondermijnt de geloofwaardigheid van de problemen die u zouden hebben genoopt naar daar te vertrekken opnieuw.

Uw geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door uw verklaringen bij DVZ. Er gevraagd naar waarom u voor België koos, liet u immers optekenen dat uw schoonmoeder en uw dochter al naar België zijn gekomen in februari 2020 en u eigenlijk gepland had om allemaal samen te reizen, maar dit economisch niet haalbaar was (verklaring DVZ, p. 11, punt 27). Ook uw echtgenote stelde bij DVZ van plan te zijn al vroeger te komen, maar dat dit niet lukte omwille van de pandemie (verklaring DVZ, p. 11, punt 27). Dat uit jullie verklaringen blijkt dat jullie eigenlijk al de intentie hadden om eerder te komen, voor dat jullie problemen plaatsvonden, plaatst de geloofwaardigheid ervan nog verder op losse schroeven.

Wat betreft de arrestatie van uw broer, K. A. R. P. (...), dient er op gewezen te worden dat u er ook niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij is gearresteerd. Zo blijkt uw moeder wel te spreken met een advocaat over de situatie van uw broer, maar blijkt u de naam van deze advocaat niet te kennen (CGVS, p. 9). Bovendien bent u niet coherent over het contact dat u had met een celgenoot van uw broer. U verklaart immers eerst niet gevraagd te hebben hoe deze celgenoot is vrijgekomen en u meer vragen stelde over uw broer. Het is echter weinig aannemelijk dat u hier niet naar zou polsen als uw broer al vastzat sinds juli 2022 en hij niet werd vrijgelaten. Hierop gewezen, blijkt u plots wel te weten dat ze hem hebben vrijgelaten omdat ze geen bewijs tegen hem hadden (CGVS, p. 8, p. 14). Dat u hier geen coherente verklaringen over weet af te leggen, haalt ook de geloofwaardigheid van uw verklaring over de situatie van uw broer onderuit. Verder moet er op worden gewezen dat het enige dat u kan neerleggen over de arrestatie van uw broer, een beëdigde verklaring van uw moeder is, die niet kan dienen als bewijs gezien dit slechts verklaringen van uw moeder zijn en zij bezwaarlijk kan dienen als objectieve bron. Het tewerkstellingsbewijs van uw broer heeft verder enkel betrekking op zijn job en niet op zijn vermeende arrestatie.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Waar u zelf ook nog een vrees aanhaalt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS, p. 9, p. 12) moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence van 31 maart 2023 blijkt dat de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt. Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Zoals hierboven reeds gesteld slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat uw broer werd gearresteerd in kader van de noodtoestand. U verwijst verder nog naar uw tatoeages en littekens om uw vrees voor arrestatie in kader van de noodtoestand te staven. U stelt echter zelf dat dit artistieke tatoeages zijn (CGVS, p. 9). U verklaart eveneens dat u niets te maken heeft met bendes of familie had in bendes (CGVS, p. 7-8). U verklaarde bovendien bij DVZ nooit gearresteerd of veroordeeld te zijn geweest (CGVS vragenlijst, p. 1, punt 1-2). U en uw partner hadden ook allebei een job in El Salvador en konden er wonen in een huis van de familie van uw echtgenote (CGVS, p. 6, p. 10). U woonde bovendien in een andere zone als de zone waar uw broer woonde, die u omschrijft al conflictueus (CGVS, p. 8), terwijl u over uw eigen zone stelt dat er enkel de bende MS13 actief was (CGVS, p. 6).

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voor de volledigheid dient er nog opgemerkt te worden dat uw dochter, S. M. (...), al voor jullie het land verliet, samen met uw schoonmoeder Y. S. V. J. D. F. (...). Het CGVS nam op 30 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen met bendeleden die uw schoonmoeder aanhaalde. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 25 februari 2022 in het arrest met nummer 269043. Dit arrest werd voor de volledigheid toegevoegd aan uw administratief dossier. U legt geen verklaringen af die hier een ander licht op werpen.

U stelt wel dat u vreest dat uw dochter in El Salvador verkracht zal worden. Deze vrees blijkt echter louter hypothetisch. U baseert deze vrees immers niet op enige concrete indicatie of gebeurtenis (CGVS, p. 19). Ook dit element kan dus niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Jullie paspoorten en identiteitskaarten hebben slechts betrekking op jullie identiteit, de foto's die u neerlegt kunnen slechts aantonen dat u tatoeages hebt van de namen van uw kinderen in het Arabisch, van een Keltisch teken en tekst in het Engel, de reisinformatie die u neerlegt heeft slechts betrekking op jullie reis, en de foto van uw Uberprofiel kan slechts aantonen dat u werkt als Uberchauffeur. Deze elementen staan hier momenteel niet ter discussie."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het volharden in hun relaas, het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen hun (opeenvolgende) verklaringen zonder deze *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten en het bijbrengen van foto's van de tatoeages van verzoeker die in de loop van de administratieve procedure reeds werden neergelegd, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat er in El Salvador minder gebruik wordt gemaakt van het postadres en dat vele inwoners van het land hun exact adres niet kennen, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien kan dit niet verklaren waarom zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden zonder daarbij enig voorbehoud te maken wat betreft de accuraatheid van hun verklaringen over hun exacte adres. Met een dergelijk summier betoog maken zij geenszins aannemelijk dat de bestreden beslissingen zijn gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of onredelijk zijn.

Waar zij nog betogen dat het niet is omdat zij *"al lang de intentie hebben in België te komen dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun relaas"*, gaan zij eraan voorbij dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat zij er niet in geslaagd zijn om hun vrees voor vervolging aannemelijk te maken omdat hun asielrelaas een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden bevat die de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas volledig onderuit haalt. Binnen het geheel van de vaststellingen en overwegingen die tot deze conclusie hebben geleid, is het niet onredelijk om te stellen dat het gegeven dat verzoekende partijen eigenlijk al de intentie hadden om eerder te komen, voor dat hun problemen plaatsvonden, de geloofwaardigheid van hun verklaringen nog verder op losse schroeven plaatst.

Waar verzoekende partijen nog wijzen op recente rechtspraak van de Raad en op de opinie van een expert (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5) waaruit kan worden afgeleid *"dat er mogelijks een risico bestaat voor vervolging door de Salvadoraanse staat van familieleden of personen die dicht zijn van (vermeende) bendeleden"*, doen verzoekende partijen geen afbreuk aan de pertinente motieven van de bestreden beslissingen op grond waarvan wordt besloten dat zij er niet in slagen aannemelijk te maken dat de broer van verzoeker is gearresteerd. Het bij het verzoekschrift gevoegde bewijs dat de vader van verzoeker de broer van verzoeker opzoekt (*ibid.*, stuk 3) is niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Aldus maken verzoekende partijen nog steeds niet aannemelijk dat de broer van verzoeker is gearresteerd, laat staan dat zij als *"familieleden of personen die dicht zijn van (vermeende) bendeleden"* een risico lopen om door de Salvadoraanse staat vervolgd te worden.

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog trachten voor te houden, wordt in de bestreden beslissingen wel degelijk rekening gehouden met het gegeven dat verzoeker tatoeages heeft. Hierbij wordt er rekening gehouden met de COI Focus *"Salvador. Profil des personnes arrêtées dans le contexte de l'état d'urgence"* van 31 maart 2023 (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 6). Bij eenvoudig nazicht van het administratief dossier kan worden vastgesteld dat deze informatie zich in het administratief dossier bevindt (administratief dossier, stuk 6+B, map met 'landeninformatie'), zodat het betoog van verzoekende partijen dat het voor hen *"een raadsel (is) om welk motief deze informatie niet aan het administratief dossier werd gevoegd, aangezien deze bijzonder relevant is"* feitelijke grondslag mist. Voorts blijkt uit deze informatie inderdaad dat personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, onder meer personen met tatoeages betreffen, wat in de

bestreden beslissingen ook uitdrukkelijk wordt erkend. Uit deze informatie – en uit de meer recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert – kan evenwel niet blijken dat er in El Salvador op heden sprake is van groepsvervolging waarbij alle Salvadoraanse jonge mannen met tatoeages het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de autoriteiten. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gesteld dat verzoeker zelf stelde dat het artistieke tatoeages zijn, dat verzoeker eveneens verklaarde dat hij niets te maken heeft met bendes of familie had in bendes, dat verzoeker bovendien verklaarde nooit gearresteerd of veroordeeld te zijn geweest en dat verzoekende partijen in El Salvador ook allebei een job hadden en er konden wonen in een huis van de familie van verzoekster dat in een andere zone gelegen was dan de zone waar de broer van verzoeker woonde en waar enkel de bende MS13 actief was. In het licht van het geheel van deze overwegingen – die zich in tegenstelling tot wat verzoekende partijen trachten voor te houden niet beperken tot het gegeven dat verzoeker door zijn tatoeages nooit problemen heeft gekend – kon de commissaris-generaal op goede gronden stellen dat noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Verzoekende partijen tonen het tegendeel niet aan.

Het betoog van verzoekende partijen en de bij het verzoekschrift gevoegde stukken zijn niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van hun asieltrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Deze vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

Nu verzoekende partijen in gebreke blijven aannemelijk te maken dat zij een daadwerkelijke nood aan bescherming hebben omwille van de door hen aangehaalde problemen met bendeleden in El Salvador, is de vraag of deze problemen al dan niet verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève *in casu* niet relevant. Hun betoog dat zij uit hoofde van die problemen vervolging vrezen omwille van hun politieke overtuiging en dat zij bovendien dienen te worden beschouwd als behorende tot de sociale groep van “*familieleden van (verdachte) bendeleden*” in El Salvador, is niet dienstig.

Voor zover verzoekende partijen nog aanstippen dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden, wijst de Raad erop dat op basis van de landeninformatie die door de partijen wordt aangereikt niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij naar aanleiding van de door hen aangehaalde feiten en gebeurtenissen een actuele en gegronde vrees voor vervolging hebben bij terugkeer naar El Salvador. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zullen ondervinden. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van hun asieltrelaas resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Overigens hebben

verzoekende partijen, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt en door hen niet wordt betwist, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

2.3.4.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd werd dat hun vluchtrelaas ongeloofwaardig is, dat verzoeker geen afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, dat hun vrees dat hun dochter in El Salvador verkracht zal worden louter hypothetisch is en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c),

van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en dat *“(i)n these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld. Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dan ook niet van toepassing.

2.3.4.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Waar verzoekende partijen nog verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.8. Waar verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN